

Sven-Inge Claesson – en hantverkets mångsysslare som spred koskit på 80-talet.

Av Björn Borg

Sven-Inge är upphovsmannen till Claesson-pirken, en kompakt snabbfiskare.

Vi träffades i början på 70-talet i sportfiskeklubben Firren, Linköping, och Sven-Inge gjorde genast avtryck genom sin oefterhärmliga personlighet och djupa intresse för sportfiske. Kunnig som få och full av idéer och fiskeminnen, som han gärna delade med sig av. Nu i 67-årsåldern och oerhört många fiskedagar senare är han fortfarande densamme med bara den skillnaden att nu har han mycket mer att berätta.

Var med och startade FK Jokers

Claesson var en av oss meteentusiaster, som 1981 gick ur SFK Firren och startade FK Jokers. Vi ville ge metarna ett större stöd och vi skulle också utveckla det ”moderna metet”, som det hette då. Både lokalt och på riksplanet. Sven-Inge blev snart en av de tongivande profilerna inom mete.

FK Jokers lag i Svenska Meteseriens final 1981. Hammarbyhamnen. Fr v undertecknad, Björn Svensson, Hans Esebring och Sven-Inge Claesson.

Han tröttnade dock efter några år på tävlingsfisket och startade sin egen karriär som specimen-fiskare. Han gillade inte att utvecklingen allt mer fokuserade på materialet. Claesson ville gå tillbaka till metets grunder och utveckla fisket på egen hand. Han kom att mer eller mindre bosätta sig vid Svartåns stränder och tillsammans med kompisen Anders Kåberg tillbringade de tusentals fisketimmor vid den då utforskade ån på östgötaslätten. Rekordfiskar på färna och sarv hägrade och så blev det! Kåberg hade svenska rekordet på sarv ett tag och Claesson slog det, men fick inte registrera fångsten därför att sarven inte var dödad och inskickad för art-analys! Sarven vägde 1.650 gram.

–"En sådan fisk dödar man inte!", sa Claesson.

Claesson-pirken har nu funnits i över 40 år.

När Sven-Inge började sin yrkesbana 1969 på Stal Laval i Linköping, började han att bocka lite plåt och löda ihop sina första pirkar. Han bad jobbkompisen Anders Kåberg, som redan då var en duktig pimpelfiskare, att testa jungfrupirkarna och fick många goda och konstruktiva synpunkter, som typ: de måste vara tyngre! ... jag får bara "körsblänk" (*östgötska för när pirken –blänket– slår runt och fastnar i linan*).

Några säsonger senare, kring 1975, var pirkens grundform klar och den ända förändring på senare år har varit att Sven-Inge gör den ena plåtsidan räfflad. Pirken är riktigt kompakt och går snabbt och rakt ner. Den har låg tyngdpunkt. Utmärkt till snabbfiske, men fungerar också väl för "pillfisket". Det gäller bara att lära sig pirkens egenskaper.

Ett annat tillägg kom år 2000 då han satte ett personligt "stämpel" på mässingssidan för att skilja originalet från en del kopior, som började dyka upp på marknaden. Originalpirken är alltså numera märkt med en stiliserad stenbock.

Claesson har en egen blandning och teknik för tennfyllningen mellan de två plåtarna, som gör pirkarna välfyllda och tunga. Den räfflade sidan är gjord av 0,15 mm rostfri syrafast plåt, vilket gör den färdiga pirken (i a f en sida) alltid fräsch och blank. Jag upplever den rostfria plåten som vitare är silverplåt. Den veckade strukturen gör också att pirken i alla lägen "glittrar".

Gediget hantverk från början till slut.

Allt görs absolut för hand. Den bockade rostfria sidan viker han över ett enkelt verktyg, som består av en formfilad pinne. Eftersom allt sker för hand, så är ingen pirk exakt lika den andra. Grundform och kvalitet är dock densamma.

Han gör idag 3 olika längder 42 mm (väger c:a 7 gram), 45 mm (c:a 9 gram) samt 50 mm (cirka 12 gram). Någon bamse på 30 gram har det också blivit och en serie på 35 mm, men inte nu längre.

En väl använd jigg för lödning. Fungerar alldeles utmärkt enligt upphovsmannen.

Klippmall för plåten till en 42:a.

Tillklippta ämnen före lödningen.

Handgjorda pirkar för den kräsne tävlingsfiskaren.

Föddes i Åtvidaberg

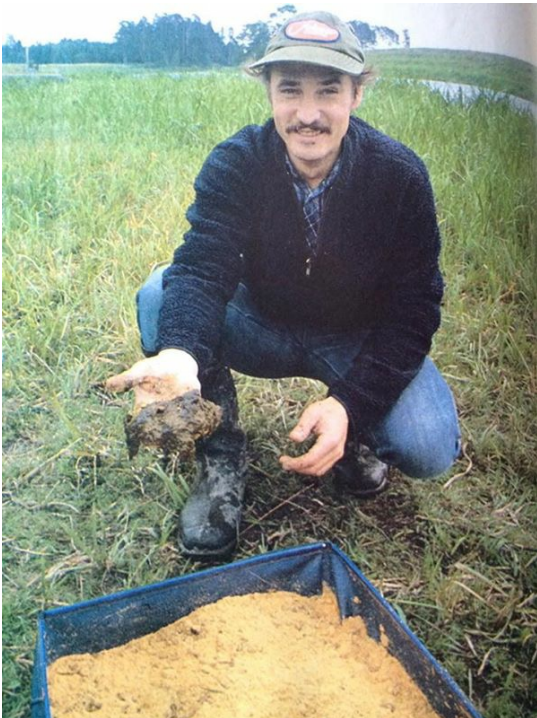
Ända sedan barnsben har Sven-Inge pysslat och byggt egna grejor. Han är hantverkets mångsysslare och gör förutom sina pirkar jättefina och populära knivar, sina egna karpsspön och har under åren tillverkat mängder av metetillbehör. Han fiskar så mycket han hinner och har lärt sig att inrikta sitt fiske på vad de olika årstiderna har att erbjuda. Han växte upp i Åtvidaberg i en stor familj med 6 syskon. När han var 8 år flyttade familjen till Linköping. Efter anställningen på Stal Laval (anställdes 1969) började han på Saabs flygverkstad 1990 och fick jobb som verktygsjusterare. Numera bor han tillsammans med sin fru Karin i en skogsglänta nära sjön Stora Rengen. Självklart har dom en karpdjö inom synhåll från köksfönstret.

En tanke slår mig – det är många pirkstillverkare i Linköping, som jobbat på Saab. Speciellt på "verktyget". Man kan med gott fog säga att pirkarna från Östergötland och Linköping har flygkvalitet.

Hur var det då med koskiten?

I början på 80-talet förorsakade Claesson en rejäl mediastorm i Sverige. Han hade tipsat i en fiskeartikel om vilka enorma framgångar han hade haft vid Svartån med en ny tillsats i sitt mäsik. Storbraxnarna blev som tokiga. På den tiden fanns inte färdigblandade mäsktillsatser i handel, utan man fick prova sig fram med de godsaker, som fanns till hands. Koskit fanns det gott om i hagarna kring Svartån och den var ju också gratis. Varför inte prova?! Många tog nyheten som ett aprilskämt, men idén var helt seriös och framgångsrikt utprovad av innovatören och han fiskekompisar.

Om det var för koskiten eller bara lyckliga omständigheter att Claesson fångster ökade i både mängd och artstorlekar, det vet ingen. Men han har genom åren en hyfsad storlek på sina PR: braxen 4,5 kg, karp i Sverige 13 kg, karp i Holland 19,8 kg, färna 3,330, sarv 1,650, mört 0,745, gös 7,3 kg, abborre 1,5 kg samt gädda 13 kg.

Alla fångster har skett och sker fortfarande "the Claesson way":
–fiske ska alltid utövas från land eller på is.

*Sven-Inge med en näve koskit.
Mumma för Svartåns braxen!*

/2015-04-11 Björn Borg